

EGYHÁZI HIRADÓ

A szegedi református egyház hivatalos lapja, református egyház-társadalmi és belmissziói hetilap.

ELŐFIZETÉS: HAVONKÉNT 50 FILL. EGY SZ. 15 FILL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

REF. LELKÉSZI HIVATAL, SZEGED.

Főszerkesztő: HARSÁNYI PÁL.

Felolvasó szerkesztő: BAKÓ LÁSZLÓ.

MEGJELENIK

HETENKINT SZOMBATON

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal

Tartalom: Vezércikk: 66.: Teleki Sándor az ujszegedi missziói egyházközség meghívott lelkésze. — II. cikk: dr. I. E.: A „Lelkészek társasága.” — III. cikk: T. I. J.: Hozzászólás: körzetgondnokság kérdéséhez. — Belföld. — Hírek. — A missziói egyházközség hírei. — Hirdetések.

Teleki Sándor az ujszegedi missziói egyházközség meghívott lelkésze.

Istennek legyen hála, november 4-én az utolsóelőtti, a formaszertint ruhadarabot is magára öltötte az ujszegedi missziói egyházközség; megválasztotta Bartók György főgondnokkal az élén a presbitériumot.

A 20 tagu presbitérium — tagjai egy circa 40 km-es körzetből — nov. 9-én össze is ült és dicséretes egyhangúsággal letárgyalta az első törvényszerinti lépés nagyhorderejű kérdéseit.

Boldogság volt együtt látni a véneket, amint esküt tettek és elkötelezték magukat a szétszórta élő nyáj szolgálatára, a sok helyen már elaludt lélek felébresztésére — Isten segítségével, Isten dicsőségére.

És a győzelmes jövőendő egyik bizonyos zálogát azonnal meg is mutatták abban, hogy a legkényesebb kérdésben, a lelkész megválasztásának a kérdésében is teljes egyértelműséggel jártak el.

Meghívták Teleki Sándor szegedi s. lelkész urat, aki közel hat esztendeje már amugy is az ő pepjuk volt. A meghívás tényéből az az igazság derül ki, hogy ezalatt a hat esztendő alatt úgy szolgált közöttük, hogy megszerették és most egy egész életen keresztül a magukénak akarják!

Mi imádkozunk, hogy a presbitérium egybehangzó akarata tényleg valósággá váljék. Nemcsak Teleki Sándor személye miatt, aki bizony méltó és érdemes az ujszegedi lelkészi állásra, egyéniségének sok értékes tulajdonságával, de azért is, mert úgy gondolkozunk, hogy minden lelkészi állás betöltésének egyetlen stilusos módja van s ez a meghívás, különösen, ha ez a meghívás a presbitérium, az igazi lelki gyülekezet arculatát visszatükröző kormányzótestület egybehangzó akaratan nyugszik.

Mi hisszük is, hogy a missziói egyházközség választói csak megerősítik azt, amit a presbitérium nagy megfontoltsággal, Isten előtti felelősségérzettel kimondott, kijelentett!

Addig is, amig erre sör kerül, viselkedjünk úgy, ahogy Isten gyermekeihez illik, jól tudván, hogy nemcsak a magunk számára hívunk pásztort, hanem Isten akaratának a munkálásába is egy új szolgát állítunk be.

A világ hiheti, hogy a mi akaratunk érvényesült, nekünk azonban azt kell tudni, hogy rajtunk keresztül Isten akarata teljesedett be.

66.

Vasárnap, 18-án d. u. 6 órai kezdettel a KIE műsoros estje a tanácsteremben.

Hétfőtől, 19-től imahét, melynek zárónapja vasárnap, 25-én.

A „Lelkészek társasága.”

November 2.

Az első megbeszélésen történt megállapodás szerint a hó első péntekén, este hét órára összeültünk. A szabadságon levő moderátor, a hivatali elfoglaltsága által gátolt Koren Pál és Kuntz Henrik kivételével ott voltak a többi református és evangélikus lelkészek.

A bevezető bibliaolvasás (I. Korinthus 12. rész 4—11 versei) és ima után megindult eszmecsere a jelen sorok írója által fordított s a „Református Igehirdető”-ben megjelent két előadás alapján, mely a Seine és Oise vidéki francia presbiteriek Vésinet-ben tartott gyűlésén hangzott el: „Mit várnak a presbiteriumok lelkészüktől”, „Mit várnak a lelkészek presbiteriumaiktól” címmel. Az első Th. Lethel ügyvéd, a másodikat J. Arnaud lelkész tartotta.

„I. A református egyházak ősi Disciplina így határozta meg a Consistoriumot (a presbiteriumnak ez a régi neve) alkotó öregek személyes szerepkörét:

„Az öregek tiszte, a pásztorral együtt, a nyájra ügyelni; vigyázni, hogy a nép egybegyülekezzék a szent összejöveteleken részvétel végett; jelentést tenni a botrányokról, hibákról, azokat ismerni s azokról a lelkészekkel együtt ítéletet mondani; általában gondot viselni azokkal együtt mindenről, ami a rendet, fegyelmet és az egyház kormányzását illeti.”

De Félice „A hajdani protestánsok” c. művének „Presbiteriumok” c. fejezetében arról tudósít bennünket, hogy az öregek segítettek a lelkészeknek az uracsora kiszolgáltatásában; hogy felelősek voltak a keresztelesek, esketések, temetések rendszeres lajstromozásáért. Több egyházban a bibliaolvasást és a liturgikus cselekvényeket is ők végezték. Hétköznapiakon a közimákat is ők tartották s az ő gondjuk volt a családi élet körén belüli kátéitanítás is. Városnegyedükben ők örködték testvéreik valláserkölcsei életére. Az „öreg” volt az egyházi élet egyik előharcosa.

Ma igen meglepődnék az a presbiter, kitől az ő városrésze reformátusainak látogatását kívánnák, vagy tőle az anyakönyvek kezelését kérnék. Nincsenek többé öregjeink, csak presbiteriumunk van, ami nem egy és ugyanazon dolog, mivel e formula azt jelenti, hogy a presbiterium csak mint közösség cselekszik s az üléseken túl tagjainak nincs elvégzendő feladatuk, sem az egyházban való tevékenységhez megkívánt hivatalos minőségük.

Igy a lelkész lett örököse minden be nem töltött szolgálatnak, ő lett a gyülekezet életének igazgatója, mozgatója. Röviden: azon tevékenységek tökéletes elvégzése, melyek a laikusok kellő segítsége nélkül reá néznek, olyan súlyos feladatot jelentenek; hogy azok ismeret dolgában egy Picus Mirandolát is próbára tennének, tevékenység dolgában pedig egy vezérigazgatót is irigylésre bírának.

De közelebb fordulunk feladatunkhoz, annak meghatározásához, hogy mit vár a törvényszabta kötelességeit betölteni igyekvő presbiter lelkészétől.

Az egész kérdésre nézve legfontosabb az első pont: a presbiteriumok annyiszor szózatott s gyógyításra szoruló erőtlensége a laikus elem gyarlóságából ered. A reformálni törekvők első feladata a presbiteriumnak élő keresztyénekből való összeállítása. Az új presbiteriek megválasztásánál a lelkésznek nagy, gyakran döntő szava van a jelölés által.

Mi tehát azt várjuk, hogy a lelkész ezen befolyását a gyülekezet lelki életének előbbvitele érdekében vesse latba s e célból élő keresztyénekre adja szavazatát azon emberekkel szemben, kiknek csupán szociális helyzetük vagy vagyonuk egyedüli ajánló leveük. Egyházi törvényeink megkívánják minden, választói névjegyzékbe felvételre jelentkező hívőtől egynéhány feltétel betöltését, így a templomlátogatást is. A lelkész a helyett, hogy ezen feltételek egy vagy más része alól felmentést adna, éppen szigorubbna mutatkozzék a jelöltekkel szemben s lehetőleg azok közül választtasson, kik kiállják a próbát.

„A presbiterium nevelése és szellemi élete — mondja Méjan lelkész a saint-maixenti zsinaton „A férfiak számára szükséges tevékenységek” c. előadásában — a lelkészek egyik legelső munkája kell, hogy legyen. A lelkésznek a presbiterium köztudatába kell vinnie mindazt, ami az egyház életében folyik; velük együtt meg kell tárgyalnia a munkának — úgy mélységekben, mint méreteiben — előbbvitelére szükséges lépéseket s az ebben való részvételt a lehető legeleveníbbé kell tennie.

Mindaz, amit elvárunk lelkészeinktől, az ebben foglalható össze: kísérik figyelemmel a presbiteriummal karöltve az egyház minden tevékenységének menetét. A vasárnapi iskola, ker. ifjusági- és leányegyletek, cserkészcsoport vezetőinek megválasztása a presbiterium hatáskörébe essék. A lelkésznek gondja legyen arra, hogy a gyülekezeti munka megkezdése előtt (októberben) gyűjtse össze a presbitereket az egyházi

egyesületek programjának megbeszélésére s ne a munka kezdete után állítsa befejezett tények elé őket. E munkaprogram megállapítására a szükséghez képest meghívja az egyletek elnökét is."

A fentebb említett előadás rámutat a presbitereknek, mint jóakaratu 'segéderőknek a gyülekezeti munkába való beállítása nagy gondolatára is.

Magától értetődik, hogy ezen program megvalósítása a presbitérium gyakori ülését kívánja. Havi egy ülés alig elég hozzá.

A gyűlések programja nem rögtönözhető. Az elnökre tartozik annak előkészítése, az azon tárgyak feletti gondos elmélkedés, melyek a presbitériumok figyelmét megerdemlik; az ő gondja a tárgyaknak fontosság szerinti csoportosítása, az, hogy a másodrendű dolgok ne szorítsák háttérbe a döntő jelentőségű kérdéseket. E szempontból vigyázni kell, hogy az anyagi ügyek ne nyeljék el a presbitérium tanácskozási idejét s úgy intézze a dolgot, hogy a gyülekezet vallásos ügyei megkapják a fontosságukhoz mért időt.

A lelkészek érdekköre ne csak felölelje a nagy egyetemes tevékenységek — mint a missziók s evangelizáló társulatok — ügyét, hanem arra is gondja legyen, hogy ezek ügye állásáról presbitériumát is értesítse.

Ha pl. a zsinatról hazatér, világi képviselő társával igyekezzék számot adni a végzett munkáról s azon dogokról, melyek a presbitériumot érdekelhetik s ne elégedjék meg e tárgyban a hivatalos lapra utalással.

Azt is kívánjuk, hogy a lelkész még a legjobb indulattal se fogjon hozzá a liturgia javításához, főleg az urvacsorai és esketésihez, a presbitériummal való tanácskozás nélkül. Az egyház igazgatásában a lelkész laikus segítőtársai megadhatják a status quo tiszteletben tartására néha igen szükséges tanácsokat, míg azután a zsinat, melynek hatáskörébe tartozik a változtatás joga, más-ként dönt.

Kivánnók még, amilyen finoman csak lehet, hogy a gyülekezet lelkésze hallgassa meg presbitériumát, mielőtt a szószékről hívei figyelmébe ajánlana valamely együletet, vagy nagyon is vitatható fontosságú gyűjtő-ívet. Olyan eset ez, ahol a régi tradíciók tisztelete csak a békét s az egyház jórendjét mozdítja elő.

Felemlithetnék még más, kényesebb természetű tevékenységet is, hol a lelkész kezdeményezésének el kellene nemulnia az egyház hagyományos, ősi elveken alapuló, iránytszabó joga előtt. De elhallgatjuk ezt... A

lényeges az, hogy a lelkésszel élünkön megteljesedjünk mindnyájan a személyes önmegtagadás lelkével, mely által egyházunk iránti hűséggel így szólunk: „Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom” (Ján. 3:30.).

Az ismertetett cikk, a hozzászólások szerint, nem merítette ki a tárgyat. A lelkésztől ugyanis nem csupán a presbiterek megválasztásában, vezetésében, irányításában való tevékeny részvételt kívánja meg a presbitérium, legalább is nálunk, hanem ennél jóval többet.

Tökéletes **adminisztrátornak** kellene lenni a lelkésznek a mi presbitériumunk fogalmi szerint, ki mindent megtesz a kellő időben; ki elhárít minden bajt, gondoskodik minden eshetőséggel szemben megteendő lépésről; kinek finánczseninek kell lenni, hogy újabb adók nélkül meglehessen csinálni minden szükséges s időszerű ujitást, intézményt; — de egyben sok munkát se adjon a presbitereinek, mert sűrű gyűlésezésre „nincs idő.”

A lelkésztől, mint **pásztortól**, hiveinek egyénekenkénti lelki gondozását, az egyenlő elbánást és szeretetet kívánja meg a presbitérium. Mint **igehirdetőtől**, korszerű, az élet mai szükségének megfelelő, magas színvonalu beszédek vár, melyeken keresztül megélheti úgy hitének mélységeit, mint ahogy megtalálja az élet küzdelmeihez szükséges erőt, vigasztalást. E tekintetben még azon szerény követelménnyel lép fel, hogy legyen a lelkész büszkeségeinek méltó tárgya, kiválóbb a többi összes bizonyágtevőknél.

Egyszóval tökéletességet, csodát vár a presbitérium lelkésztől, elfelejtván azt, hogy az is ember, annak is csak 24 órából áll egy nap s hogy ez a nap tele van gonddalbajjal. Az egyik lelkész négy hónapja még folyóiratok olvasására sem tudott időt szakitani a lelkészi látogatások, gyűlésezések, szolgálat és családi gondok miatt s nem képes egy nap 20 sort (!) sem leírni, mert annyi időt sem szakíthat magának a folytonos jövés-menés, hivatali elfoglaltság, mások ügyeinek elintézése stb. miatt. Hogy is lehetne szabadulni, mikor a lelkész maga gépeli le a körleveleket, magának kell címezni, feladni azokat segítség híjján. A másik másfél évig nem tud éjjél előtt pihenőre térni az összehortlódott munka s vállalt új feladatok mellett. A gyülekezet csak azt látja, hogy az előző lelkész másodmagával csinált mindent, de azt nem igen tudja, hogy mennyire alaposabban megy a munka a megosztás által, azt pedig még kevésbé érzi, hogy még ez

sem minden, hogy még többet is lehetne, sőt kellene is csinálnia, de egyelőre csak az igehirdetés és hitoktatás ügyének — melyek városi gyülekezetekben a legfontosabb teendők, — lehető jó ellátását kellett előbb biztosítani. A megújulást kívánt virágzást még a legtökéletesebben képzett, felkészült új lelkes generáció sem hozhatja el, csupán a

különböző lelki ajándékok Isten szolgálatába állítása s a többi egyházi szolgálat felelevenítése, odaadó lélekkel való megtöltése s elsősorban is a presbiteri tisztség tartalmának teljes megvalósítása, — miről majd a következő számban referálunk.

(Folyt. köv.)

dr. I. E.

Meghívó.

A Keresztyén Ifjúsági Egyesület folyó hó 18-án, vasárnap d. u. 6 órai kezdettel a református egyház tanácstermében (Kálvin-tér 2.)

m ü s o r o s e s t é t

rendez, melyre az ifjúság szeretettel hív minden érdeklődőt.

Műsor:

1. Fel barátim . . . Hozsánna ének.
2. Imádkozik: Bakó László lelkész.
3. A KIE munka lelke címmel előadást tart dr. Illyés Endre hitokt. l.
4. A. Labitzky: Traum de Sennerin. Előadják: hegedűn György Sándor és Schmidt Mátyás, zongorán Nedetzky István felsőipariskolai hallgatók.
5. Pozsega Gyula: Carmen triste. Szavalja: Fehér István polg. isk. tanárjelölt.
6. Az egyesületi életről titkári beszámolót tart Petz István.
7. Kövesd a Jézust . . . Hozsánna ének.
8. Varga László: Uram, akit szeretsz, beteg. Szavalja: Németh Lajos, a rév-komáromi KIE tagja.
9. Vecsey F.: Valse triste. Előadják: Homolay Gyula és Vértessy Relly egyetemi hallgatók.
10. Csengey Gusztáv: Fogyó lengyel. Szavalja: Németh Lajos.
11. Imádkozik: Petró Elek evang. hitokt. lelkész.
12. XC-ik zsoltár 1. vers.

Beléptidj nincs.

Kölcsey-utca 10. sz.	„Kézimunkaház”		Kölcsey-utca 10. sz.
	Kézimunka anyagokban nagy választék.		
	Készít mindenféle egyházi kéziműveket.		
	Fischer Izsó		
Szeged, Kölcsey-utca 10. sz. Telefon hívó: 13-50. szám.			

Hozzászólás a körzetgondnokság kérdéséhez

Szegedi református Egyházunk presbiteriuma elhivatása tudatának magaslatán állott akkor, mikor elhatározta a körzetekre való felosztást és a körzetgondnokok útján az egyháznak tagjaival való szoros kapcsolata létrehozását.

A ma kulturnépei mind keresztyéneknek vallják magukat. Vajjon a mai élet bizonyossága-e annak, hogy keresztyén lélek él a magukat keresztyéneknek nevező emberekben és népekben? Aki úgy érzi, hogy nem, az érzi azt is, hogy kötelessége a maga még oly csekélynek vélt erejével keményen harcolni azért, hogy keresztyéni lélek legyen az alapja mindennek, ami az emberi élethez tartozik! Emberi erőt meghaladó kötelesség! De Isten velünk! Ki ellenünk?

Egyházunk, lelkészeink hőiesen harcolnak a mi régi ellenségeink ellen; segítőkül hívnak bennünket is: „Pásztori munkások kellenek, akik nem azt mondják: Hiszünk Uram, de...”

Nos, az egyetemes papság elvén álló református testvéreim, mennyien leszünk? Álljuk-e majd a harcot, az áldozatokat, a sebeket? Lesz-e elég haragunk a bűn, szeretetünk a tudatlanok, az eltévelyedettek, a bűnösökkel szemben?

Ne féljünk! A mi Királyunk és Vezérünk velünk lesz mindennap, a világ végeztéig!

Hogy pedig miként cselekedjünk, amit elhatároztunk, hogy az alábbiakban bátorodom hozzászólni:

Az egyházközség területének körzetekre való beosztásánál szem előtt tartandónak gondolom elsősorban azt, hogy egy-egy körzetgondnoknak egyszerre csak kis működési területet utaljunk ki. Ez azért fontos, mert alapos munkát kell végezni, amit hivatásának gyakorlása mellett a gondnok nagyobb lélekszámú területen ellátni nem lesz képes, mert látogatásai gyérek, az egyesekkel való foglalkozása eléggé beható nem lehet. Másodszorban fontosnak gondolom azt is, hogy a körzetekben lakók és a gondnokok összeegyeztetésében a szellemi képesség, esetleg egyéb tekintetbeni viszony kelendőképpen mérlegeltessék. Ha egy gondnok bizonyos idő múltán körzetét kellőképpen megmunkálta, talán újabb területeket vehetne át, különösen olyan gondnokok, akik gyorsabban tudnak eredményeket felmutatni.

A körzetgondnokok meghatározandó időben közös megbeszéléseket tartsanak.

Végül a legfontosabb: a körzetgondnokok látogatásainak nem szabad hivatalos zaklatások vagy adófizető alanyok gyűjtését célzó felszines, sablonos kérdőív-kitöltéssé válni, ellenkezőleg, meg kell győzni mindenkit arról, hogy nem az önzés, de a szeretet vezet bennünket és nem kapni, de — adni szeretnénk.

Természetes, hogy az egyház segélyezéseit is a körzetgondnokok javaslatára eszközölhetné.

Ha az egyháztagok látni és érezni fogják, hogy vannak emberek, akik önzetlenül vállalkoztak arra, hogy az Igét hirdető Egyházuk szeretetét, hívó szavát és gondoskodását elvigyék hozzájuk, bizonyára megérinti majd őket a Lélek, hogy megtudják, hogy aki igazán emberré születik a Lélektől, az nemcsak kenyérrel él, hanem inkább Isten igéjével!

T. I. J.

BELFÖLD.

Presbiteri gyűléseink.

Presbiteriumunk az elmúlt hó 29-én és folyó hó 2-án tartott gyűléseket, amelyeknek a legfontosabb tárgya volt: dönteni abban a kérdésben, vajjon az özv. Dombrády Nagy Gyuláné által ellenünk indított, az özvegyi jog kiegészítés címén felvett perben az első foku bíróság határozata ellen felebbezzünk-e? Sajnos, a pert vállalni kellett, mert az eredeti igény évi 5800 pengő, olyan tulzott követelés volt, amelynek a jogosságát az egyház nem ismerhette el, bár a per felvétele előtt is és annak folyamán is tett ajánlatot a békés egyezségekre. A törvényszék havi 200-pengő évi járadékot állapított meg az özvegynek. Bár a jogügyi bizottság javaslata alapján még ezt az összeget is magasnak találta a presbiterium és az ítéletben, annak indoklásában sok sebezhető pontot mutatott rá, abban méltányossági szempontból és főként azért, mert a nagy emlékü örökhagyó özvegyével áll szemben, belenyugodott. Több apróbb jelentőségű kérdésben határozott még a presbiterium, amelyeknek legnagyobb része az ujszegedi missziói egyházközséggel állottak kapcsolatban.

Imahét.

Az Evangéliumi Keresztyén Leányegyesületek Nemzeti Szövetsége amint minden esztendőben, úgy az idén is ugyanazokról a kérdésekről imahetet tart s azon a világ minden részében imádságos lelkek fordulnak Isten felé s kérnek a nagy kérdésekre örökkévaló feleletet.

Ezt az imahetet mi is megtartjuk és arra hivatunk figyelmét felhívjuk. Jöjjenek sokan az imaórákra, hogy a közös imádság ereje fűzzön mind szorosabbra bennünket.

Az imahetet november 19-én, az egyház tanácstermében d. u. 5 órai kezdettel tartandó bibliaórával kezdjük, amelyen Bakó László lelkész szolgál és erről a kérdéstről tart bevezető elmélkedést: Isten a mi Atyánk!

November 20-án, kedden d. u. fél 7 órai kezdettel a leánykör munkadélutánjával kapcsolatosan G. Nagy Lenke vezeti be az imaórát, melynek a tárgya: Isten terveinek megvalósítása Krisztus által.

November 21-én, szerdán d. u. 5 órakor kezdődő istentisztelettel kapcsolatosan dr. Illyés Endre hitoktató lelkész szolgál és beszél erről a kérdéstről: Az ember megbékéltetése saját magával és körülményeivel.

November 22-én, csütörtökön, d. u. fél hét órai kezdettel a Lorántfy Zsuzsána Egyesület munkadélutánjával kapcsolatosan az imaórát Erzsébet diakonissza testvér vezeti be és annak a tárgya: Osztályok megbékéltetése.

November 23-án, pénteken délután fél hét órai kezdettel a Női Vegyeskör énekpróbája után az egyház tanácstermében az imaórát Bakó Lászlóné, a L. Zs. E. ügyvezető elnöke vezeti és azon a következő kérdés szerepel: Fajok és nemzetek megbékéltetése.

November 24-én, szombaton, d. u. 5 órai kezdettel az istentisztelettel kapcsolatosan K. Nagy József szentesi hitoktató lelkész szolgálatában az esedékes probléma: A felekezetek megbékéltetése.

November 25-én, a d. u. 5 órakor kezdődő istentisztelettel fejeződik be az imahét, amikor is az elmélkedés tárgya: A megbékélés ára. Szolgál: Bakó László.

Vegyünk részt mindannyian az imaórákon.

H I R E K

— **Istentiszteletek sorrendje.** F. hó 18-án, vasárnap d. e. 10 órakor gyülekezeti istentisztelet, d. u. 5 órakor kátémagyarázat, az imahét befejezése (Bakó László l.). D. e. 9 és 11 órakor ifjúsági istentisztelet (Illyés E. és Durkó Gábor hl.).

— **Házi istentiszteletek.** Boldogan jelentjük, hogy szolgálatainkat házi istentiszteletek formájában is kiterjesztjük azokra a messzebb fekvő területekre, ahonnan kevés a reménységünk, hogy hivatásunk rendszeresen bejárna hozzánk, de ahol mégis szomszárunk az Ige. Legközelebb f. hó 18-án,

vasárnap d. u. 3 órakor az ujszegedi kendergyárban, az u. n. Hatházban Bartha Ernő testvérünknel tart Bakó László lelkész házi-istentiszteletet s arra az ott lakó többi reformátusok is eljönnek.

— **Jókedvű adományok.** Kórházból és börtönből kijövő református testvéreknek ruhaneműt: Bakó L-né, dr. Buday Á-né, Halász Gy-né és Ruttkay Béláné; diakonissza-alapra Bobesok I-né 1 lepedőt, A. L-né 5., Steininger M-né 2. — P-t; külföldön tanuló egy. hallgatónak: P. Szabó J. 1. — és özv. Steinwaller Ö-né 2. — P-t. Blum Ferenc Kistelek az ujszegedi harmónium-alapra 5. — P-t; Mészáros Ferencné egy szegénynek 5. — P-t; dr. Vinczy Károly elemi iskolánk egy arra rászorult növendékének mindennap reggelit adományozott. Isten mindent lát!

— **Adományok a temetőalapra.** Felhívásunkra sokan válaszoltak. Megértették, hogy a temetőrendezés munkáját csak úgy folytathatjuk, ha annak terheiből mindenki vállal valamelyes részt. A Lorántfy Zsuzsána Egyesület asszonyainak szíves fáradozása mellett október 31-én és november 1-én a temetőben a perselyek eredménye 185 pengő 35 fillér volt. A lelkészi hivatalnál adakoztak: Vigh Rezsőné 50, Ferenczy János 1., Tücsök István 5., Dr. Jancsó Lászlóné 5., Röth Lajos 2., Miskolczy Gyula 3., Keresztes Péterné 10., Ladányi Imréné 2., Varga Sámuel 1., Kárpáti Ferencné 2., Mocsay Lajos 4., özv. Farkas Lajosné 2., Dr. Gyuritz Sándorné 50., Árokszállás János 2., Kőhegyi Lajosné 25., Rákos Sándor 4., Kátay Albert 2., Hegedüs Imréné 3.50, Mester János 3., Marossy Ferencné 2., Asztalos Lajos 10., Gyürey Lajos 2., P. Szabó János 4., Zsiday Imre 5., Nyilas Józsefné 4., Dr. Szabó Józsefné 100., Horváth Ernő 1., Toókos Izsák 1., Kabók Dezső 5., Szentesi Ferenc 3., Dr. Széll Béla 2., Horváth J-né 1., vitéz Kiss György 3., Kovács Bálint 15., B. Buday János 10., Kuntsik Antalné 2., Hévizy Andrásné 2., Steininger Mihályné 2.; postai csekklap útján beküldtek: Lénárt József 2., Uray Gyula 10., Hollády Péter Józsefné 5., Réczey Dezső 2., Csapó Zoltán 5., Ungváry Károly 4., Imre Géza 1., Szücs Lajos 2., Tóth István 2., Dr. Ujvárossy Miklós 2., Takács János 5., dr. vitéz Varga Lajos 4., dr. Széll János 2., dr. Széll Gyula 10., L. Bay Bertalan 5., Eperjessy Pál 2., dr. Kolosváry Gábor 2., Szabó Zsigmond 5., Stepan Gábor 2., Dobay Kálmán 2., Neudert Aurélné 2., Soós Lajos 2., dr. Korényi Elemér 20., Hosszu Lajos 2., Godács Imre 1., Papp

Ferenc 5.—, dr. Geley Józsefné 5.—, Csorja Zsigmond 5.—, dr. Széki Tiborné 10.—, Máthé György 10.—, Zimonyi István 10.—, Bardócz Salamon 1.—, Erdélyi Józsefné 2.—, dr. Boross Dezső 5.—, Bányay Ferenc 2.—, Both Árpád 3.—, Ugray Lajos 1.—, dr. Kovács József 5.—, Moletz Sándor 8.—, Török Sándor 1.60, Bányai János 5.—, Szathmáry Miklósné 1.—, Tochtermann Adél 3.—, Szabó Gézané 1.—, Hegedüs János 5.—, Ruttkay Béláné 5.—, Szokolay Szilárd 10.—, dr. Jeney Endre 10.—, Papp Mihály 4.—, Schill Fülöpné 5.—, özv. Szabóné, Balázs Mária 5, Gyarmaty Mihály 4.—, Sipos József 2.— pengőt. Hálás köszönet adományukért! Kérjük és várjuk a többit!

— **A Bethlen Gábor Kör közgyűlése.** A ref. egyetemi és főiskolai hallgatók Bethlen Gábor Köre november 23-án, pénteken este 8 órai kezdettel tartja a Kálvin-tér 2. sz. alatti tanácstermében ezidei közgyűlését, melyen a jövő évi tisztikart is megválasztják. Ezután is meghívják a tagokat.

— **A Bethlen Gábor Kör teaestélye.** November 23-án, pénteken este 9 órai kezdettel rendezi a ref. egyet. és főisk. hallgatók szegedi Bethlen Gábor Köre évmeinyitó ismerkedő teaestélyét, melynek gazdag műsorán szerepel Böszörményi Jenő szentesi lelkész, az ismert író, aki legutóbb a rádióban felolvasott jóizű novelláival aratott nagy sikert. Már előre felhívjuk érdeklődő atyánkfiait erre a kedves, bensőségesnek ígérkező testvéri összejövetelre.

— **Az Emlékezet-Templomára a szegedi gyülekezetben a következők adakoztak:** gyülekezeti perselypénz 151 P 10 f. és egy db 10 koronás arany. 50 P-öt adtak: Szegedi Kereskedelmi és Iparbank, Szeged szab. kir. város közönsége. 30 P-öt adott: Lichtenegger Gyuláné. 20 P-öt adtak: Mészáros Ferenc, Gyuritz Sándorné, dr. Kovács Ödön, Horváth József, dr. Széll Gyula, Barcsay Károly. 10 P-öt adtak: dr. Kovács József, „Orion” Bőrgyár R. T., Törös Sándor, Szegedi Kenderfonógyár R. T., Máthé György Bruckner Testvérek, Szecsődy István. 5 P-öt adtak: dr. Boros Dezső, Asztalos Lajos, Pick Szalámigyár, Valihora Istvánné, Szegedi Kézművesbank, Glöckner József, Tóth János, Vértess Miksa. 4 P-öt adtak: özv. Barbarovics Istvánné, Bóth Árpád. 3 P-öt adtak: Szoboszlai Szabó Sándor, Hernyák Imre. 2 P-öt adott: Széll Mihályné. (A Budapest-Család uccai gyülekezet egyháztanácsa ezután is hálás köszönetet mond a kegyes adományokért; a helybeli lelkész hivatal további adományokat még elfogad!

— **Husz résztvevő** indult el október 31-én a Soli Deo Gloria Szövetség bécsi tanulmányutjára. Ezeknek a tanulmányutaknak mindig egy kedves epizódja az, hogy a kapucinusok-templomában levő Habsburg-kriptában egy évtizedekkel ezelőtt Magyarországról odakerült szerzetes elénekelteti a résztvevőkkel a magyar himnuszt Ferenc József kököporsója mellett. A tanulmányut lelki vezetői K. Nagy József szentesi vallás-tanár és Pap Béla, a Szövetség utazótitkára.

— **Teeuwissen lelkész magyarországi körutjának első része** Dobos Károly, a KIE Református Ágának országos titkára kíséretében a következő helyek fogadták a szibériai magyar hadifoglyok jótévedőjét: nov. 3—4 Sárospatak, 5-én Ózd, 6-án Diósgyőr-Vasgyár, 8-án előadást tart a szekszárdi református ifjúsági konferencián, 9-én Kaposvár, 11-én beszélt Budapesten 16-kor a Régi Képviselőházi nagy ünnepélyen. Körutjának második és harmadik részletét később közöljük.

— **Nagy megmozdulás a belső-somogyi egyházmegyében.** Az alsó-segedi lelkészi konferencián, mely a napokban zajlott le, a jelenlevő lelkészek és preoráns tanítók részéről a református ifjúsági munka iránt nagy érdeklődés nyilvánult meg. Értesítéseink szerint elhatározták, hogy az ifjúsági munkát az „Ébresztő” című vezetőlap alapján fogják végezni.

— **Az „Ébresztő”** novemberi száma gazdag tartalommal megjelent. Közli az ifjúsági munka részletesen kidolgozott programját. Két ismeretterjesztő előadást, Jézus Élete Tanulmányt, Társasjátékokat, az Imahét anyagát, külön imaheti anyagot serdülő fiúk részére (cserkészek is nagyon jól használhatják), jól használható reklám-rajzokat, valamint az ifjúsági munka legfrissebb híreit. Novemberi számban ezenkívül képesmelléklet is van. Előfizetési ára egész évre 3 pengő. Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Szövetsége Budapest, IX., Üllői-ut 29. II.

— **Dr. Mott János utódja.** Genfen keresztül érkezett chicagói távirat közli dr. Mott János amerikai YMCA nemzeti titkár utódává Ramsey clevelandi vezetőtagot választották meg e hatalmas szervezet élére. A Mott János tiszteletére adott bucsuebédén 800 személy vett részt, közöttük volt a világ egyik leggazdagabb embere, Rockefeller is.

— **A mándoki gyülekezetben** megalakult a Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület és csatlakozott az országos központhoz. Az egyesület élén a gyülekezet buzgó lelkésze, Papp Kálmán és tanítója, Milák Jenő állanak.

— Teeuwissen lelkész körutjának második fele: november 13. Kunszentmiklós, 14. Kiskunhalas, 15. Solti ifjúsági konferencia, 16. Szolnok, 17. Gödöllő, 18. Rákospalota, 19. Kisujszállás, 20. Hajduböszörmény, 21. Derecske, 22. Szarvas, 23. Orosháza, 24. Tótkomlós, 25. Makó, 28-án elutazás Budapestre.

— Február végén lesz a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Szövetségének vezetőképző kurzusa, amely iránt országsszerte már eddig is nagy érdeklődés nyilvánult meg, amint az a budapesti Központhoz küldött levelekből kitűnik. A kurzuson a legtapasztaltabb magyar belmissziói munkások mellett, amerikai ifjúsági munkások is előadásokat fognak tartani.

— Az őszi ifjúsági munka országsszerte megindult. Rákospalotai egyesület nyáron épült kis otthonát nov. 18-án avatja fel, a makói egyesületnek a presbiterium szép új helyiséget juttatott.

Az ujszegedi missziói egyházközség hírei.

Istentiszteletek sorrendje: Folyó hó 18-án, d. u. 3 órai kezdettel istentisztelet Somogyi-telepen a községi iskolában, amelyen szolgál: Kuntz Henrik protestáns börtönlelkész.

Ugyancsak d. u. 3 órai kezdettel az ujszegedi kendergyárban, az ugynevezett Házház reformátusai számára Barta Endre atyánkfia házában (házi istentiszteletet tart Bakó László lelkész.

Folyó hó 18-án, vasárnap d. u. 2 órai

Református theológus

jeles kolloquiumokkal, perfekt német tudással; zongorázik is, hogy tovább tanulhasson 1929 szeptemberig

nevelőnek elmenne.

Cím: Makó, Állomás tér 4.

kezdettel hitoktatás, majd fél három órai kezdettel közös protestáns istentisztelet Szőregen az áll. elemi iskolában. Szolgál: Kutas Kálmán evangélikus lelkész; a hitoktatást végzi dr. Illyés Endre hitokt. lelkész.

Ugyancsak 18-án, vasárnap d. u. 3 órai kezdettel istentisztelet és hitoktatás Deszken. Durkó Gábor hitoktató lelkész.

A hivek figyelmébe. Már a vezércikkben is megírtuk, hogy az ujszegedi missziói egyházközség presbitériuma folyó hó 9-én tartott gyűlésében az egyházközség lelkészül egyhangú lelkesedéssel Teleki Sándor tiszteletes atyánkfiát hívta meg. Lapunk legközelebbi számában teljes részletességgel fogjuk közölni a presbiteri gyűlés lefolyását. Már most is az összes hivek tudomására hozzuk a meghívás öröndetes tényét, remélvén, hogy azzal a gyülekezet minden egyes tagja egyetért. A lelkész-meghívás tárgyában a választói közgyűlés minden valószínűség szerint december 2-án, esetleg december 9-én lesz. Erről különben végleges és hivatalos formában a gyülekezet minden tagját értesítjük.

Sveizi órák, ékszerek részletfizetésre is.
NAGY ÓRA- ÉS ÉKSZERJAVÍTÓ MŰHELY

TÓTH JÓZSEF
Kölcsény ucca 7. Képes árjegyzék ingyen.

Szegény, nagyon rászorult református egyetemi hallgató testvérünk / mindennemű magántanítást vállal. Címe a lelkészi hivatalban.

Gipő- és harisnyában a vezető világmárka

Delika Hungária

Szeged, Kárász-u. 14. Telefon 68.

Református testvéreim figyelmébe ajánlom

Szabó Zsigmond Alkalmi Divatáruházát.

Klauszál-tér 5.

Alkalmi vétel és eladás:

Klauszál-tér 5.

I-a barhet	1.16, 1.20, 1.50 1.90 P	Férfi zoknik	—,50, 1.80 P
Prima siffonok	—,84, —,90, 1.30 P	Női és férfi gypaju harisnyák, férfi és női pulloverek.	
Jó minőségű zefir	1.50, 1.80, 2.20 P	I-a női és férfi keztyűk. Rövidárúk, csipkék, szallagok,	
Kazán és Kasa kelme	3.—, 4.80, 5.50 P	fésűárúk, piperecikkek nagy választékban, alkalmi	
Brokát bélések	1.80, 2.40, 3.20 P	árakban.	
Sima flanell minden színben	1.25 P	Georgette és Crepe de Chine minden színben	7.80 P

Felelős kiadó a szegedi ref. egyházközség nevében: Bakó László lelkész.

Nyomatott a Hírlapkiadó- és Nyomdavállalat R.-T.-nál, Szegeden.

Felelős nyomdavezető: Sajgó József.